

Носи вода на гърбъ та ѝ продава и едвамъ си искърва хлѣба.

— Охъ, горкия! извикала жената.

— Да ти дамъ, чичо, хиляда гроша да му занесешъ и да си купи конъ, за да не носи водата на гърбъ.

Жената, като казала това, извадила десетъ жълтици, които имала въ пазвата си и ги дала на непознатия чловѣкъ. Той взелъ паритѣ и казалъ на жената че скоро ще ги прѣдаде на сина ѝ Иванча и си заминжлъ по пѣтя.

Жената си отишла радостна у тѣхъ и расправила на мѣжа си, че пратила на Иванча пари по единъ чловѣкъ, който отивалъ на онзи свѣтъ. Мжжътъ се усѣтилъ, че туй нѣщо е измама и рекълъ да стигне по-скоро измамника и да зѣме паритѣ. Той се качилъ на коня си и прѣпуснжлъ по скоро по пѣтя, по който заминжлъ пѣтника. Но измамникътъ, като вървѣлъ изъ пѣтя сѣ се поогледвалъ назадъ и, като съгледалъ отдалечъ, че иде конникъ подирѣ му, разбралъ каква е работата.

Той отишелъ при единъ овчаръ, който си пасѣлъ тамъ наблизу овцетѣ и му казалъ: „Овчарко! виждашъ ли тамъ — е онзи конникъ, що тича — той ходи да търси овчари, да имъ дере кожитѣ и да прави отъ тѣхъ тѣпани. Ако искашъ да се избавишъ, дай ми твоитѣ дрѣхи, а азъ ще ти дамъ моитѣ, па се покачи на този джбъ и се скрий въ шумата да гдѣто прѣмине конникътъ“. Овчарътъ повѣрвалъ и направилъ каквото му казалъ пѣтникътъ. Като пристигнжлъ конникътъ, попиталъ прѣправения овчаръ: „Овчарко! не видѣ ли да заmine изъ пѣтя единъ чловѣкъ? Господъ да го убие, измамилъ жената и ѝ взелъ десетъ жълтици.“

Хитъръ Петъръ (той билъ пѣтникътъ) му посочилъ джба и казалъ: „Ей гдѣ се качи. Ама дай си коня да го вардя, а ти се качи да го смѣкни и си вземи паритѣ“.